

DR. MOLNÁR MIKLÓS VIKTOR
ÜGYVÉDI IRODA
SZAKJOGÁSZ MEGOLDÁSOK

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

részére

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

útján

Ügyszám: IV/01538-0/2019

Érkezett: 2019. SZEPTEMBER 25.

Példány: 1

Bírószági ügyszám: 40.K.32.132/2019/14.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyszám: 6 db

Alulírott Dr. Molnár Miklós Viktor ügyvéd

[Redacted signature block]

, mint Onuoha Friday (

indítványozó csatolt meghatalmazással (F/1: Ügyvédi meghatalmazás) igazolt jogi képviselőjeként az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.132/2019/14. számú határozatával (ítéletével) szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az indítványozó jogorvoslathoz való jogának, védelemhez való jog jogának, az EJEE 8. cikk szerinti családdhoz való jogának, valamint a Genfi Egyezmény 33. Cikk sérelmét, egyúttal a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.132/2019/14. számú ítéletének alaptörvényellenességét és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg!

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. AZ INDÍTVÁNY BENYÚJTÁSÁNAK TÖRVÉNYI ÉS FORMAI KÖVETELMÉNYEI

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A nigériai állampolgárságú indítványozó 2014. május 13. napján tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelmet nyújtott be magyar állampolgár házastársára tekintettel, akitől a későbbiekben elvált. A kérelmet érintő megismételt eljárásban az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága, mint elsőfokú hatóság (továbbiakban: Hatóság) az indítványozó kérelmet elutasította, és megállapította, hogy az indítványozó magyarországi tartózkodási joga megszűnt, mivel a házastársi kapcsolatot a tartózkodási jog megszerzése érdekében létesítette. E döntést a másodfokú hatóság 2017. február 17. napján kelt 106-Tk-912/5/2017. számú határozatával helybenhagyta. Az Hatóság a 2017. augusztus 9-én kelt 106-1-6539/20/2017-Ké számú határozatával az indítványozót kiutasította az Európai Unió tagállamainak területéről Nigéria területére, és vele szemben 3 év időtartamra beutazási és tartózkodási tilalmat rendelt el. Az indítványozó által előterjesztett bírósági felülvizsgálati kérelem

alapján eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. november 14-én kelt 27.K.33.051/2017/3. számú ítéletével a kiutasítást elrendelő döntést hatályon kívül helyezte, és az Hatóságot új eljárásra kötelezte. A bíróság ítéletével szemben a Hatóság felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához. A Kúria a 2018. december 11-én kelt Kfv.III.37.093/2018/9. számú ítéletével a bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, az indítványozó keresetét elutasította, hatályában fenntartva ezáltal a Hatóságnak az idegenrendészeti kiutasításról rendelkező döntését.

Az indítványozó 2018. május 3. napján újabb házasságot kötött és 2018. május 15. napján tartózkodási kártya kiállítására irányuló kérelmet terjesztett elő. A kérelmet a hatóság 2018. július 24-én kelt 106-1-37957/19/2018-Tk számú határozatával elutasította. E döntéssel szemben az indítványozó fellebbezést nyújtott be, melyet a Hatóság a 2018. október 18-án kelt 106-Tk-25797/8/2018 számú határozatával elutasított. E határozat elleni bírósági felülvizsgálati kérelmet a Hatóság 2019. február 15. napján kelt 42.K.34.089/2018/15. számú ítéletével elutasította.

A Hatóság a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (továbbiakban: Harmtv.) 54. § (1) bekezdés b) pontja alapján, figyelemmel a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V. 24.) Korm. rendelet (továbbiakban: Vhr.) 126. §-ában foglaltakra az indítványozóval szemben idegenrendészeti őrizetet rendelt el, majd a 106-1-6539/20/2017-Ké számú határozattal elrendelt kiutasítás végrehajtása érdekében az őrizet 2019. június 11. napjával történő megszüntetéséről rendelkezett a Harmtv. 54. § (6) bekezdés c) pontja alapján. Az Alkotmányvédelmi Hivatal AH/49652-35/2018-2. számú javaslatában foglaltakra figyelemmel a Hatóság 2019. június 11-én újabb idegenrendészeti eljárást indított az indítványozóval szemben, amely eljárásban a 2019. június 11-én kelt 106-1-63/60/2019-Ké számú határozatával az indítványozót az Európai Unió tagállamainak területéről Nigéria területére kiutasította, mivel az indítványozó beutazása és tartózkodása a nemzetbiztonságot sérti vagy veszélyezteti. A kiutasítás végrehajtását hatósági kísérettel (kitoloncolás) rendelte el Nigéria államhatáráig, egyúttal 5 év időtartamra beutazási és tartózkodási tilalmat rendelt el. Megállapította, hogy az indítványozó kiutasítási tilalom alatt nem áll.

A határozat indokolása szerint az Alkotmányvédelmi Hivatal a 2018. augusztus 2. napján kelt AH/49652-35/2018-2. számú átiratában az indítványozónak a Harmtv. 43. § (2) bekezdés d) pontjának első fordulata szerinti kiutasítására, valamint vele szemben a Harmtv. 43. § (1) bekezdés c) pontjának első fordulata szerinti, a Harmtv. 47. § (6) bekezdése alapján 5 év időtartamú beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésére tett javaslatot. A határozat rögzíti, hogy a javaslat részletes indokolását, az annak alapjául szolgáló körülményeket a szakszolgálat minősített ügyirata tartalmazza, melynek megismerése a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (továbbiakban: Mavtv.) 11. §-a alapján lehetséges.

A Hatóság hivatkozott arra, hogy a 2019. január 1. napjától hatályos jogszabályi változások folytán az indítványozó nem tartozik a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) személyi hatálya alá sem magyar állampolgár feleségére, sem 2018. [REDACTED] napján született magyar állampolgár gyermekére tekintettel, valamint idézte a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (továbbiakban: Szmtv.) 94. § (1) bekezdését. Az indítványozó a rendelkezésre álló nyilvántartásokat megvizsgálva megállapította, hogy a körözési rendszer adatai szerint az indítványozóval szemben Ausztria bocsátott ki beutazási és tartózkodási tilalomra vonatkozó, 2021. május 8. napjáig érvényes SIS figyelmeztető jelzést. Az idegenrendészeti nyilvántartás az indítványozó büntetőügyével kapcsolatos adatokat, illetve az Hatóság által elvégzett eljárási

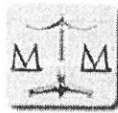

cselekményeket rögzíti. A bűnügyi nyilvántartás a kábítószer birtoklásának büntette miatt indult büntetőügyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyamatban lévő büntetőeljárás adatait tartalmazza, az EGT nyilvántartás az indítványozó tartózkodási kártya kiállítására irányuló eljárásait rögzíti.

A tartózkodási és letelepedési engedélyek nyilvántartása az Hatóság által az idegenrendészeti eljárás során kiállított tartózkodásra jogosító igazolások adatait tartalmazza. Az Alkotmányvédelmi Hivatal javaslatában megfogalmazott nemzetbiztonsági kockázatra tekintettel megállapította az Hatóság, hogy nagyobb érdek fűződik a kiutasítás elrendeléséhez, az ország nemzetbiztonsági érdeke elsőbbséget élvez az indítványozó egyéni érdekeivel szemben, melyre tekintettel az idegenrendészeti kiutasítást a Harmtv. 43. § (2) bekezdés d) pontjának első fordulata alapján rendelte el. A kiutasítási tilalom fennállásának vizsgálata körében a Harmtv. 52. § (1) bekezdése és a Vhr. 124. § (3) bekezdése alapján beszerezte a menekültügyi hatóság véleményét, amely szerint Nigéria biztonságos származási országnak tekinthető, és az indítványozó nem áll a Harmtv. 51. § (1) bekezdése szerinti kiutasítási tilalom hatálya alatt. Az Hatóság a menekültügyi hatóság véleményét elfogadta, hivatkozott még a Harmtv. 43. § (3) bekezdésére.

Indítványozó a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 40.K.32.132/2019 szám alatti eljárásban benyújtott keresetében kérte a Hatóság határozatának megsemmisítését, tárgyalás tartását és személyes meghallgatását, továbbá azonnali jogvédelem keretében a keresetlevél halasztó hatályának elrendelését. Az indítványozó álláspontja szerint a Hatóság megsértette a Harmtv. 87/M. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségét. Az Alkotmányvédelmi Hivatal javaslatának tartalmáról, az abban foglaltak értékeléséről a határozat nem ad számot, ahogy arról sem, hogy a javaslatot miért és milyen súllyal vette figyelembe a Hatóság. Az indítványozó kifogásolta, hogy a Hatóság nem tárta elé az Alkotmányvédelmi Hivatal javaslatát, ezáltal elzárta őt az ügyféli jogainak hatékony gyakorlásától és attól, hogy reagáljon a javaslatban foglaltakra, ami különösen azért aggályos, mert a határozat nem hivatkozik arra, hogy a javaslat minősített adatot tartalmazna, ezért részletesen ismertetni kellett volna azt. Az indítványozó kifogásolta továbbá azt is, hogy a visszaküldés tilalmának körében a menekültügyi hatóság véleményét, illetve az azt alátámasztó bizonyítékokat a határozat nem idézi, azaz nem adja érdemi indokát annak, hogy miért nem áll fenn a Harmtv. 51. § (1) bekezdése szerinti visszaküldési tilalom.

Az indítványozó által előterjesztett érvelés szerint, a magyar állampolgár gyermeke tekintetében is súlyosan megsértette a tényállásfeltárási és indokolási kötelezettségét a Hatóság, ugyanis a határozata semmilyen tényállást nem tartalmaz arról, hogy 2018. [REDACTED] [REDACTED] megszületett magyar állampolgárságú gyermeke, akire tekintettel megilleti a magyarországi tartózkodás joga. Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény Q. cikk (3) bekezdésére és arra, hogy az alapján a Hatóság eljárásában is alkalmazandó az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvényre (továbbiakban: Római Egyezmény), annak 8. cikkelyére. Az indítványozó kiemelte, hogy kiutasítása egyértelműen negatív hatással lenne az ő és gyermekének családi életéhez való jogára, mivel a kapcsolattartás közöttük megnehezülne, illetve ellehetetlenülne. Hivatkozott továbbá a Gyermekek jogairól szóló, New York-ban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény (továbbiakban: Gyermekjogi Egyezmény) 3. cikk (1) bekezdésére és előadta, hogy a gyermek mindenképp felett álló érdekét akkor is figyelembe kell venni, ha a gyermek ugyan nem ügyfele az eljárásnak, de a döntés kihatással lehet a gyermek sorsára. Az indítványozó szerint a Hatóság a rendelkezésre álló tényeket okszerűtlenül, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdésével ellentétesen mérlegelte; a határozat alapján

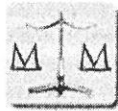

nem világos, hogy a kiutasítás jogcímeként hivatkozott indokra pontosan milyen bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutott a Hatóság. A határozat e körben mindössze a „fenti körülményekre” utal, azonban az nem ismerhető meg a határozatból, hogy melyek ezek a körülmények. Egyedüli konkrétum e tekintetben az Alkotmányvédelmi Hivatal javaslata, amely azonban nem köti a Hatóságot, a javaslat kizárólagos jelleggel nem alkalmas a kiutasítás indokának alátámasztására. Az indítványozó érdemben vitatta a javaslat megalapozottságát is, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint nem jelent veszélyt Magyarország nemzetbiztonságára.

Az indítványozó 2019. július 3. napján kelt 11. sorszámú beadványában kiemelte, hogy az Alkotmányvédelmi Hivatal javaslatára észrevételt nem tudott tenni, az idegenrendészeti eljárás megindítása 2019. június 11. napján, míg a határozat meghozatala ugyanezen a napon történt, ezáltal a Hatóság sem a tényállás tisztázási kötelezettségének, sem a kontradiktórius eljárás követelményének nem tett eleget. Az indítványozó állította, hogy a Hatóság az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (továbbiakban: Ákr.) 2. § (1) és (2) bekezdését, valamint az 5. § (1) és (2) bekezdését megsértve járt el. Sérelmezte azt is, hogy a büntetőügyben eljáró bírósághoz intézett hatósági megkeresést, illetve a büntetőbíróság tájékoztatását sem kapta kézhez. Álláspontja szerint a Nigériába történő kiutasítása súlyosan sérti a Harmtv. 51. § (1) bekezdését, mivel Nigériában mind a vallása, mind a nemzeti hovatartozása miatt üldöztetés veszélyének van kitéve. Előadta, hogy a 2019. június 25. napján felvett jegyzőkönyvben nem közölték vele, hogy az azonnali jogvédelem iránti kérelmét a bíróság teljesítette, kizárólag a kitoloncolás körülményeiről kapott tájékoztatást, tolmács jelenléte nélkül, ezért a Hatóság megsértette a Harmtv. 60. § (1) bekezdését.

Az indítványozó sérelmezte, hogy a kitoloncolása 2019. június 26. napján annak ellenére történt meg, hogy a bíróság a 2019. június 24. napján kelt, 3. sorszámú végzésével azonnali jogvédelem keretében a 106-1-63/60/2019-Ké számú határozat végrehajtására kiterjedően elrendelte a keresetlevél benyújtásának halasztó hatályát. A 2019. július 4. napján kelt, 12. sorszámú beadványában az indítványozó arról tájékoztatta a bíróságot, hogy az Alkotmányvédelmi Hivatal kezdeményezte a Mavtv. 11. §-a szerinti eljárást az AH/49652-35/2018-2 számú javaslat és az AH/49652-23/2019-1. számú „Bizalmas” minősítésű minősített adat megismerése iránt, melyre figyelemmel kérte, hogy a bíróság a Kp. 32. §-a és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 123. § (1) bekezdése alapján a peres eljárást függeszse fel.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.132/2019/14. számú határozatában kiemeli továbbá, hogy a indítványozó a 2019. január 1. napján hatályba lépett jogszabályi változások miatt, mivel a családtag fogalma átkerült a Harmtv.-be, így a Hatóságnak a Harmtv. 45. §-ban foglalt szempontokat kell mérlegelnie a családi kapcsolatára tekintettel a tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár idegenrendészeti kiutasítását elrendelő határozat meghozatala előtt. A bíróság hangsúlyozta, hogy a Kúria Kfv. III. 37.093/2018/9. számú ítéletével hatályon kívül helyezte a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27. K. 33.051/2017/3. számú ítéletét, így a 2017. augusztus 9. napján kelt 106-1-6539/20/2017-Ké számú, az indítványozó kiutasítását elrendelő határozatot hatályában fenntartotta. A bíróság álláspontja, hogy az indítványozó nem rendelkezik családi kapcsolatára tekintettel tartózkodási engedéllyel, így a Harmtv. 45. § a)-c) pontjában foglalt szempontokat, különösen az indítványozó családi körülményeit, a kiutasításának lehetséges következményeit a családtagjaira – feleségére, gyermekeire – nézve, a Hatóság nem volt köteles figyelembe venni, e körben a tényállást nem kellett feltárnia. A Hatóságnak így nem kellett vizsgálnia az indítványozó kiskorú gyermekeinek mindenekfelett álló érdekeit sem, mivel a Hatóság határozata nem a Gyermekek jogi Egyezmény 3. cikk 1. pontja szerinti az indítványozó gyermekeit érintő döntés, ennél fogva a Hatóságnak nem

kellett vizsgálnia döntésének az indítványozó gyermekeire való kihatását sem. A bíróság hangsúlyozza azt is, hogy indítványozó által is hivatkozott Római Egyezmény 8. cikk 1. pontjába foglalt a családi élet tiszteletben tartásához fűződő jog gyakorlásába, a Római Egyezmény 8. cikk 2. pontja alapján a Hatóság a nemzetbiztonság érdekében beavatkozhat.

A bíróság álláspontja szerint Magyarország nemzetbiztonsági érdekének elsődleges figyelembevétele jelen eljárásban nem ütközik a vonatkozó nemzetközi jog és a hatályos magyar jogszabályok rendelkezéseibe.

A gyermek mindenképp felett álló érdekének meghatározásakor különösen fontos, hogy a gyermek véleményére is legyenek tekintettel a döntéshozók, ezen kívül – ha ismert, és nem veszélyezteti a gyermek biztonságát és jólétét, akkor – a gyermek közeli hozzátartozóinak véleményét is figyelembe kell venni a formális döntés meghozatalakor. A legfontosabb, hogy a gyermek élete és testi épsége ne legyen veszélyben, így haladéktalanul intézkedni kell afelől, hogy a gyermek biztonságban legyen. Szintén kulcsfontosságú a gyermek családi kapcsolatainak fenntartása, a család egységének helyreállítása a mindenképp felett álló érdek meghatározásakor.

Hivatkozom az Emberi Jogok Európai Bíróságának alábbi eseti döntéseire és főbb megállapításaira, melyek az EJE 8. cikk sérelméhez vezettek:

Moustaquim kontra Belgium (26/1989/186/246, 1991. február 25.)

Az egy éves kora óta Belgiumban élő marokkói állampolgár kérelmező kiutasítása sorozatos lopás miatt annak ellenére, hogy egész családja Belgiumban él.

Mehemi kontra Franciaország (25017/94, 1997. szeptember 26.)

A Franciaországban született, háromgyermekes kérelmező kiutasítása kábítószer birtoklása miatt.

Geleri kontra Románia (33118/05, 2011. február 2.)

A Romániában menekültként hét éve jogszerűen tartózkodó kérelmező kiutasítása nemzetbiztonsági okokra történő hivatkozással, anélkül, hogy az erre vonatkozó bizonyítékokat ismertették volna, és annak ellenére, hogy felesége és gyermeke román állampolgár.

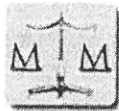
b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Kp. 99. § (1) Ha törvény lehetővé teszi, az elsőfokú ítélet ellen jogszabálysértésre hivatkozással fellebbezéssel élhet a fél, az érdekelt, valamint a rendelkezés rá vonatkozó része ellen az, akire az ítélet rendelkezést tartalmaz.

Harmtv. 46. § (2b) A bíróság határozata ellen további perorvoslatnak helye nincs.

Megállapítható tehát, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.132/2019/14. jogerős ítélete ellen az indítványozónak nem áll rendelkezésére sem rendes jogorvoslat, sem rendkívüli jogorvoslati lehetőség.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított 60 napon belül lehet írásban benyújtani.

Abtv. 30. § (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.

Indítványozó a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.132/2019/14. számú ítéletét jogi képviselőjük útján 2019. augusztus 12. napján elektronikus úton vette át, ugyanis azt az eljáró bíróság elektronikus úton küldte meg részükre. Jelen alkotmányjogi panaszt az indítványozó jogi képviselőjük útján a fenti 60 napos határidőn belül terjesztette elő.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozó érintettsége egyértelműen megállapítható abból, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 40.K.32.132/2019 számon nyilvántartott közigazgatási peres eljárásban felperesként vett részt. Az indítványozó kereseti kérelmét a bíróság elbírálta, ennél fogva a jogait az ítélet érdemben érintette.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jogát sérti a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.132/2019/14. sz. ítélete, valamint a Harm. tv. 46. § (2) és (2b) bekezdései. Sérült az indítványozók Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való joga, amely alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés.

Alkotmányjogi kérdés, hogy az ítélet nemzetközi szerződése ütközik, nevezetesen a Genfi Egyezmény 33. Cikkét, valamint a Római Egyezmény 8. cikkét.

f) Az Alkotmánybíróság indítványozók alkotmányjogi panaszának (indítványának) elbírálására való hatáskörét megalapozó jogszabályhelyek

Az Alkotmánybíróság hatáskörét és jelen alkotmányjogi panasz elbírálását lehetővé tevő jogszabályi háttér az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, a (3) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a, a 43. § (1) bekezdése rögzíti.

Az Abtv. 53. § (2) bekezdésének megfelelően jelen alkotmányjogi panaszt az ügyben eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál terjesztem elő.

2. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK ÉRDEMI INDOKOLÁSA

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Alaptörvény Q. cikk

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Alaptörvény XXVIII. cikk

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 46. § (2b) bekezdése értelmében:

Harm. tv. 46. § (2) A kiutasítást elrendelő határozat ellen fellebbezésnek nincs helye, a határozatot közigazgatási perben nyolc napon belül lehet megtámadni. A bíróság a keresetlevélről - a keresetlevél bírósághoz érkezésétől számított - tizenöt napon belül dönt.

Harm. tv. 46. § (2b) A bíróság határozata ellen további perorvoslatnak helye nincs.

Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jogát sérti a a Harm. tv. 46. § (2b) pontja, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.132/2019/14. számú határozata. Az Alkotmánybíróság az érdemi határozatok esetében a hatékony jogvédelem biztosítását tartja szem előtt a korábban hatályban volt Alkotmány 57. § (5) bekezdése szerinti jogorvoslati jog értelmezése kapcsolatban is.

„Az Alkotmány 57. §-ának (5) bekezdése szerint a mindenkit megillető jogorvoslati jog az Alkotmánybíróság gyakorlatában a hatékony jogvédelem meglétének követelményét jelenti. [(39/1997. (VIII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 263, 272; 21/1997. (III. 26.) AB határozat, ABH 1997, 103, 106.; 60/2003. (XI. 16.) AB határozat, ABH 2003, 624-625.]”

A közigazgatási hatósági és bírósági eljárások hatékony jogorvoslat alapvetően két modellen keresztül érvényesül a jogrendünkben.

A jogrendszerünk által alkalmazott egyik megoldás az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLII. törvényben (továbbiak: Air.) rögzített jogorvoslati rend. Az Air. 118. §-a jogorvoslati jogot biztosít az elsőfokú adóhatóság által hozott döntéssel szemben, majd az Air. 127. §-a alapján az elsőfokú adóhatóság felettes szerve élhet a reformatórius, illetve kasszációs jogkörével. Az Air. 130. §-a értelmében közigazgatási perben támadható a felettes szerv döntése. A Kp. 99. § (1) bekezdésére tekintettel az elsőfokú bírósági ítélettel szemben fellebbezésnek nincsen helye,

azonban a Kp. 115. § (1) bekezdése lehetővé teszi ezen esetben a Kúria előtti felülvizsgálati eljárást.

A jogrendszerünk által a jogsérelmek hatékony orvoslása érdekében alkalmazott másik megoldást a szociális ellátások nyújtása, biztosítása talaján érvényesülő eljárási rend szemlélteti. A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (továbbiakban: Szoc. tv.) 4/A. § c) pontja értelmében a fővárosi kerületi hivatalok, illetve járási hivatalok járnak el első fokon. A járási hivatalok döntésével szemben az Ákr. 116. § (1) bekezdése értelmében nincsen lehetőség fellebbezéssel élni, mivel erre a Szoc. tv. kifejezetten nem jogosít fel. Az Ákr. 114. § (1) bekezdése értelmében közigazgatási pert lehet kezdeményezni a járási hivatal határozata ellen az illetékes közigazgatási és munkaügyi bíróság előtt. A Kp. 99. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletével szemben fellebbezésnek nincsen helye, ugyanakkor jogorvoslati lehetőség nyitva áll a Kp. 115. § (1) bekezdése alapján.

A fentiekben részletesen bemutatott eljárási rendek hatékony jogorvoslati rendszernek minősülnek, mivel az ügydöntő bírósági határozattal szemben további jogorvoslati lehetőségeket biztosítanak, azon személy számára, akire nézve az ügydöntő határozat (ítélet) sérelmes rendelkezést tartalmaz. Az elsőfokú közigazgatási bírósági határozattal szemben fellebbezési, illetve felülvizsgálati jog a jogállamiság alkotmányos garanciáit képezik. A jogorvoslathoz való jog gyakorlásával kerül olyan helyzetbe az érintett személy, hogy mind a hatósági eljárásban, mind a bírósági eljárásban jelentkező esetleges téves jogértelmezések kiküszöbölésre kerüljenek a magasabb szintű bíróság által. A közigazgatási bírósági eljárásban fellebbezési jogot rögzítő Kp. 99. §-ához fűzött kommentár értelmében:

„A rendes perorvoslati rendszer továbbra is egyfokú lesz. A Kp.-hez fűzött indoklás arra utal, hogy az Ákr. „széles körben biztosítja a közigazgatási határozat ellen a fellebbezési lehetőséget, ezért nem indokolt, hogy a bírósági felülvizsgálat is kétfokú legyen. A közigazgatási ügyek teljes döntéshozatali folyamatának bővítése, így a bürokrácia növelésének elkerülése érdekében szükséges a rendes perorvoslat oly módon történő korlátozása, hogy azt csak törvény teheti lehetővé, és e törvény értelmében ez kifejezetten csak a marasztalási ítélet ellen biztosított. Ugyanakkor a mihamarabbi végérvényes rendezés érdekében a törvényszék elsőfokú ítéleteivel szemben nem felülvizsgálatnak, hanem fellebbezésnek van helye.”

A jogorvoslathoz való jog részeként megjelenő – Kp. 99. §-a szerinti – fellebbezéshez való jog törvény általi általános korlátozása indokolt abban az esetben, amikor az Ákr. széles körben nyújt lehetőséget a közigazgatási határozattal szembeni fellebbezésnek.

A jogorvoslathoz való jog másik jogrendszer által biztosított eszköze a felülvizsgálathoz való jog, melyet a Kp. 115. §-a alapít az egyes közigazgatási bírósági ítéletekkel szemben. A Kp. 116. §-a határozza meg azon határozatok körét, melyek esetén felülvizsgálat kizárt. A Kp. 116. § a) pontja értelmében az első fokon jogerőre emelkedett határozat ellen nincs helye felülvizsgálatnak, kivéve, ha a fellebbezést törvény kizárja. A Kp. 116. § e) pontja alapján felülvizsgálat kizárt, ha azt törvény különösen indokolt esetben kizárja. A Kp. 116. §-ához fűzött kommentár értelmében:

„Az előzőekben ismertetett törvényi szabályozásból az következik, hogy a közigazgatási és munkaügyi bíróságok ítéletei támadhatók felülvizsgálati kérelemmel, tekintettel arra is, hogy ezek általában - a fellebbezés kizártsága miatt - már első fokon jogerőre emelkednek.”

A Kp. 122. §-a alapítja a perújítás lehetőségét, mely jogszabályi hely a Pp. szabályaira utal. Lényeges, hogy a Pp. 393. §-a a jogerős ítélet és az azzal azonos hatályú határozat kapcsán engedi

meg a perújítást, a Kp. 122. § (1) bekezdése pedig a jogerős ítélet és az eljárást befejező érdemi határozat ellen.

Indítványozóval szemben kiutasítást elrendelő határozatot hozott az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága, mely határozattal szembeni fellebbezési jogot a Harm. tv. 46. § (2) bekezdése zárja ki. **Megállapítható, hogy az Indítványozóval szembeni közigazgatási hatósági eljárás egyfokú volt.** A Harm. tv. hivatkozott bekezdése teszi lehetővé közigazgatási per indítását, mely lehetőségével élt is Indítványozó. Ekként került sor a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 40.K.32.132/2019 ügyszám alatt lefolytatott eljárásra, majd 14. szám alatt az ítélet meghozatalára.

A Harm. tv. 43-48. §-hoz fűzött indokolás értelmében:

„A kiutasító határozat elleni jogorvoslattal összefüggésben az Idtv.-hez hasonlóan a Javaslát nem teszi lehetővé a fellebbezést, a határozat bírói felülvizsgálatát annak közlésétől számított nyolc napon belül lehet kérni. A bíróság a keresetet a keresetlevél beérkezésétől számított tizenöt napon belül bírálja el. A bíróság a határozatot megváltoztathatja. A bíróság határozata ellen további jogorvoslatnak nincs helye.”

A Harm. tv. 46. § (2b) bekezdése értelmében a bíróság határozata ellen további perorvoslatnak helye nincs.

Az egyes migrációs tárgyú törvények módosításáról szóló 2017. évi CXLI. törvény T/17565. számú törvényjavaslatának 40. § (3) bekezdése értelmében:

*T/17565. számú törvényjavaslat 40. § (3) A Harm. tv. 46. §-a a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:
“(2a) Amennyiben a bíróság az idegenrendészeti őrizetben lévő harmadik országbeli állampolgár (2) bekezdés szerinti kérelmének helyt ad és az eljáró idegenrendészeti hatóság döntését hatályon kívül helyezi, a tárgyalás napján a tárgyaláson jelenlévő feleknek és érdekelteknek az ítélet írásba foglalt rendelkező részének kiadmányát átadja és elektronikus úton is közli az eljáró idegenrendészeti hatósággal. A bíróság a tárgyalás napját követő három munkanapon belül az ítéletet írásba foglalja, és elektronikus úton közli az idegenrendészeti hatósággal.
(2b) A bíróság határozata ellen további perorvoslatnak helye nincs.”*

A Harm. tv. 46. § (2) bekezdésének, valamint 46. § (2b) bekezdésének együttes alkalmazása indokolatlanul megfosztja Indítványozót a hatékony jogorvoslathoz való jogtól, különös tekintettel arra, hogy Harm. tv. 46. § (2) bekezdése értelmében a határozat közlésétől számítottan 8 nap alatt szükséges a keresetlevelet előterjeszteni, továbbá az illetékes közigazgatási és munkaügyi bíróságnak 15 nap áll rendelkezésére a határozat meghozatalára.

A közigazgatási határozattal szembeni fellebbezési jog kizárása, továbbá a bírósági határozattal szembeni rendes és rendkívüli perorvoslati (fellebbezés, felülvizsgálat, perújítás) jog kizárása nem egyeztethető össze a hatékony jogorvoslathoz való jog alkotmányos követelményével.

Kiemelem e körben a felülvizsgálathoz való jog kizárását, mivel a Kp. 116. § c) pontja értelmében felülvizsgálat kizárásának csak különösen indokolt esetben van helye.

A T/17565. számú törvényjavaslat 40. §-ához fűzött indokolás értelmében:

„Indokolt a kiutasítást elrendelő határozat tartalmi elemeire vonatkozó előírások pontosítása, figyelemmel arra, hogy csak az önkéntes távozással történő kiutasítás esetén van relevanciája a kitoloncolásra történő figyelmeztetésnek.

Kiemelten indokolt annak a szabályozása is, mikor a kiutasító döntés közigazgatási perben történő felülvizsgálata során a hatóság döntését esetlegesen hatályon kívül helyező, és a hatóságot új eljárásra kötelező döntés esetén a bíróság a döntése rendelkező részét még a tárgyaláson átadja, illetve elektronikus úton azonnal közölje, kiemelt figyelemmel a személyes szabadság korlátozás alatt álló ügyfelekre is, figyelemmel arra, hogy az őrizet hatálya alatt álló személyek szabadításáról soron kívül rendelkeznie kell a hatóságnak.

A 2018. január 1. napjától hatályos Harm. tv. 46. § (2b) bekezdéséhez a hatálybaléptető törvény nem fűz indokolást, jóllehet a Kp. 116. § e) pontja megköveteli ezen indokolási kötelezettséget. **Az indokolási kötelezettség elhagyása is alátámasztja a hatékony jogorvoslathoz való jog sérelmét, mivel a jogalkotónak sem állt módjában alátámasztani azt jogpolitikai érdekekkel.**

Az Alkotmánybíróság több határozatában elemezte a jogorvoslathoz való jog lényegi tartalmát. A jogorvoslat célját a 23/1998. (VI. 9.) AB határozat deklarálja: „minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a „jogorvoslás” lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.” A jogorvoslatnak azonban több formája is elképzelhető. Ezt az Alkotmánybíróság 5/1992. (I. 30.) AB határozatában a következőképp fogalmazta meg: „a jogorvoslathoz való jog, mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy [...] ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége.” Az Alkotmánybíróság az 1437/B/1990 AB határozata alapján: „az Alkotmány a különböző eljárásokra vonatkozó törvényi szabályozásra bízta a jogorvoslati formák megjelölését, a jogorvoslatot elbíráló fórumok megállapítását, valamint annak meghatározását, hogy hány fokú jogorvoslati rendszer érvényesülhet.”

A fentiekre tekintettel, az Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jogát sérti a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.132/2019/14. számú határozata, mivel a Harm. tv. 46. § (2) bekezdése szerinti, a kiutasító határozattal szembeni fellebbezési jogot kizáró, valamint a Harm. tv. 46. § (2b) bekezdése szerinti, a bírósági határozattal szembeni perorvoslatot kizáró rendelkezések együttes alkalmazása, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe ütközés okán alaptörvény-ellenes.

Alaptörvény XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A fentiekben túlmenően hivatkozunk a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 9.B.21.621/2018. szám alatti eljárásra, melyben indítványozó, mint vádlott vesz részt. Indítványozó a kitoloncolása, kiutasítása következtében nem léphet Magyarország területére. Az a körülmény, hogy indítványozónak minden egyes, a büntetőeljárásban jövőben tartandó tárgyalásra egyrészt saját költségén (kb. 400.000,- Ft úti költségén) el kell utazni Nigériából Magyarországra, másrészt Magyarország – ha egyáltalán beengedné a területére – minden egyes alkalommal kitoloncoltatja (ismételten kb. 400.000,-Ft költségén) súlyosan sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt hatékony védelemhez való jogot.

Feltéve, de meg nem engedve, hogy indítványozó a közrendre valóban veszélyt jelentene, úgy a büntetőeljárás keretein belül, vele szemben személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedések alkalmazhatóak (letartóztatás, bünyügyi felügyelet), melyekkel egyrészt a

büntetőeljárásban érvényesülő Be. 3. §-a szerinti joga nem sérült volna, másrészt a vélt veszélyben lévő közrend, mint jogi tárgy védelme is megoldódott volna.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített hatékony védelemhez való jog, mint alkotmányos alapelv már régóta jelen van az Alkotmánybíróság gyakorlatában is. Emellett pedig az Alkotmánybíróság már az egészen korán megfogalmazott 25/1991. (V. 18.) számú határozatában, valamint a 6/1998. (III. 11.) számú határozatában is hangsúlyozta a védelem hatékonyságának fontosságát, leszögezte, hogy a védelemhez való jog tényleges, hatékony érvényesülése a büntetőeljárás rendszer alkotmányosságának elengedhetetlen feltétele. Az Alkotmánybíróság munkásságából látszik, hogy már a korai határozataiban sem elégedett meg azzal, hogy a védelemhez való jog pusztán formálisan legyen biztosítva, hanem egyrészt annak hatékony érvényesülését követelte meg, másrészt kifejezetten kiterjesztette ezt a jogot a terhelt és a védő megfelelő felkészülésére, jogaik gyakorlására.

A védő és a terhelt (indítványozó) közötti kapcsolattartási jog, de különösen a terhelt (indítványozó) tárgyaláson való részvételének joga teljes egészében kiürült a kiutasítást, kitoloncolás következtében, mellyel sérült indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített hatékony védelemhez való joga.

Alaptörvény Q. cikk

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

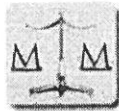
Az Abtv. 32. § (1) bekezdése értelmében a T. Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pontja alapján a jogszabályok vizsgálatát az indítványozók kezdeményezésére, illetve bármely eljárása során hivatalból végzi. Az Alaptörvény Q. cikk (3) bekezdése értelmében Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait, illetve a nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé. A fentiek alapján a magyar jogrendszer része, egyúttal alkalmazandó jogszabály az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: EJEE).

EJEE 8. cikk (1) Mindenkinnek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák.

(2) E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges.

A kiutasítás, kitiltás egyértelműen negatív hatással van indítványozó családi életéhez való jogára, hiszen megnehezülne, adott esetben ellehetetlenülne a kapcsolattartás gyermekével és feleségével. E körben kívánok hivatkozni a Gyermek jogairól szóló, New York-ban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Gyermekjogi Egyezmény) 3. cikk (1) bekezdésére, mely szerint:

„A szociális védelem köz- és magánintézményei, a bíróságok, a közigazgatási hatóságok és a törvényhozó szervek minden, a gyermeket érintő döntésükben a gyermek mindenek felett álló érdekét veszik figyelembe elsősorban.”

A menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi július hó 28. napján elfogadott egyezmény, valamint a menekültek helyzetére vonatkozóan az 1967. évi január hó 31. napján létrejött jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1989. évi 15. törvényerejű rendelet

Genfi Egyezmény 33. Cikk A kintartás vagy visszaküldés ("refoulement") tilalma

- 1. Egyetlen Szerződő Állam sem utasítja ki vagy küldi vissza ("refouler") a menekültet azon ország területének balárára, ahol élete vagy szabadsága faji, vallási okokból, nemzeti hovatartozása miatt, vagy abból az okból van veszélyeztetve, hogy bizonyos társadalmi csoporthoz tartozik, vagy bizonyos politikai véleményt vall.*
- 2. A jelen rendelkezésből folyó kedvezmény azonban nem illeti meg azt a menekültet, akiről alaposan feltehető, hogy veszélyezteteti annak az országnak biztonságát, amelynek területén van, vagy aki mivel különösen súlyos bűncselekményért jogerősen elítéltek, veszélyt jelent az illető ország lakosságára nézve.*

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.132/2019/3. sorszámú végzésével elrendelte a keresetlevél benyújtásának a halasztó hatályát 106-1-63/60/2019-Ké számú közigazgatási határozat vonatkozásában. A végzés indokolása rögzítette:

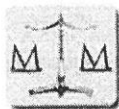
„A bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a keresetlevél halasztó hatálya elrendelésének elmaradása a felperes számára súlyos hátrányt előidézendő következményekkel – az ország elhagyásának kötelezettségével – járna. Ez önmagában olyan különös méltánylást érdemlő, jelentős körülmény, amely megalapozza a keresetlevél benyújtásának a közigazgatási cselekmény végrehajtására vonatkozó halasztó hatálya elrendelését.

Mindezek alapján a bíróság a keresetlevél benyújtásának a halasztó hatályát az I. rendű alperes határozatának a végrehajtására a Kp. 52. § (1) bekezdésében foglaltak alapján elrendelte.”

A hivatalos tudomásszerzés ellenére a Hatóság 106-1-63/95/2019-Ké szám alatt határozatot hozott 2019. június 25. napján, mellyel indítványozó idegenrendészeti őrizetét megszüntette, valamint szabadlábra helyezte. Ezen határozat meghozatalával egyidőben a korábban meghozott 106-1-6539/20/2017-Ké szám alatti határozat értelmében hajtotta végre indítványozóval szemben a kitoloncolást 2019. június 26. napján. Indítványozóval 2019. június 25. napján jegyzőkönyvben foglaltan közölték, hogy a kitoloncolásra nem a 106-1-63/60/2019-Ké számú határozat, hanem a 106-1-6539/20/2017-Ké szám alatt hozott korábbi határozat alapján, így az azonnali jogvédelem iránti kérelmének elbírálása nem hat ki a kitoloncolás elbírálására. A 2019. június 25. napján felvett jegyzőkönyvben nem közölték indítványozóval személyesen, hogy az azonnali jogvédelem iránti kérelme pozitív elbírálást nyert a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által; kizárólag a kitoloncolás körülményeiről kapott tájékoztatást – tolmács jelenléte nélkül.

A fenti Genfi Egyezmény 33. Cikk szabályait megsértve került sor a célország meghatározására és a kitoloncolásra is az alábbiak miatt:

A 106-1-6539/20/2017-Ké határozat indokolása tartalmazza (részben) a menekültügyi osztály adott állásfoglalását Nigériáról a Harmtv. 51. § (1) bekezdése vonatkozásában, amely a 2016 és 2017 évekre vonatkozó állapotot rögzíti. Ezen határozatba foglalt álláspontot nem osztjuk, mivel Nigériát a hivatkozott szervezetek állásfoglalásaival ellentétben biztonságos országnak kívánja

beállítani indítványozó személyes vonatkozásában. Határozott álláspontunk szerint közel két évvel korábbi Harmtvr. 124. §-a alapján kiadott vélemény nem nyújt valódi képet a célsország viszonyairól, különös tekintettel a Boko Haram térnyerésére. A 106-1-63/57/2019-Ké szám alatti jegyzőkönyvbe foglaltan indítványozó több alkalommal ekként nyilatkozik:

„Nincs jogi képviselőm, Isten a jogi képviselőm.” (4.o.)

Indítványozó keresztény vallásúnak, egyúttal igbo nemzetiségűnek vallja magát.

Indítványozó vallási meggyőződése és nemzetiségi hovatartozása vonatkozásában az alábbiakat kívánjuk kiemelni. Nigéria lakosságának nagy része iszlám vallású, kevesebb részt keresztény vallású. Nigériában található a Boko Haram nyíltan nyugat- és keresztényellenes iszlamista terrorcsoport központja, mely hűséget fogadott 2014. augusztusában az Iraki és Levantei Iszlám Államnak (ISIS). Indítványozó, mint az igbo nemzetiségűek nagyobb része, keresztény vallású. A Boko Haram az elmúlt években több támadást, bombázást intézett igbo lakosságú falvak ellen, mely következtében ezrek kényszerültek elhagyni otthonaikat. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtti eljárásban csatolásra kerültek az elmúlt fél évben történt keresztényellenes atrocitásokat bemutató hírányagok, mely támadások több alkalommal fordultak vérontásba.

A fenti sorozatosan jogsértő eljárást vezetett ahhoz, hogy indítványozóval szemben a Genfi Egyezmény 33. Cikk 1. pontjában megfogalmazott „non-refoulement” ellenére rendelték el kiutasítást, majd kitoloncolást.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

A jelen alkotmányjogi panaszhoz mellékelten csatolom az indítványozó által a Dr. Molnár Miklós Viktor Ügyvédi Iroda részére adott ügyvédi meghatalmazást.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az indítványozó Alkotmánybíróság tudomására jutó személyes adatai nyilvánosságra hozhatók, személyes adatai zártan kezelését nem kéri. Az indítványozó nem visel közjogi tisztséget.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Mellékletként csatolom a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.132/2019/14. számú. számú ítéletét, 40.K.32.132/2019/3. számú halasztó hatályt elrendelő végzését, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 106-1-63952019-Ké szám alatt határozatát, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 106-1-63572019-Ké szám alatti jegyzőkönyvét, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 106-1-6539202017-Ké szám alatti határozatát, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 2019. június 25. napján jegyzőkönyvét, Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.132/2019/14 számú jegyzőkönyvét, a lakásbérleti szerződéseket, keresztényüldözésről szóló híreket, fényképeket a családi életéről, házassági és születési anyakönyvi kivonatokat.

e) Egyéb kérelem

Kérem a T. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, hogy az Abtv. 53. § (3) bekezdésének megfelelően jelen alkotmányjogi panaszt annak mellékleteivel együtt szíveskedjék az Alkotmánybíróság részére elbírálás végett továbbítani!

Budapest, 2019. augusztus 30.

Tisztelettel:

Onuoha Friday indítványozó

Mellékletek:

- I/1: Ügyvédi meghatalmazás;
- I/2: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.132/2019/14. számú. számú ítéletét
- I/3: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.132/2019/3. számú halasztó hatályt elrendelő végzését;
- I/4: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 106-1-63952019-Ké szám alatt határozata;
- I/5: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 106-1-63572019-Ké szám alatti jegyzőkönyvét;
- I/6: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 106-1-6539202017-Ké szám alatti határozatát;
- I/7: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 2019. június 25. napján jegyzőkönyve;
- I/8: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40/K/32132/2019/14 számú tárgyalási jegyzőkönyve;
- I/9: Bérleti szerződések
- I/10: Megjelent hírek keresztényüldözésről
- I/11: Fényképek családi életéről;
- I/12: Házassági és születési anyakönyvi kivonatok.

